

Curtea Supremă de Justiție

**DECIZIE**

**05 februarie 2014**

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curtii Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul N. Pruteanu în numele reprezentantului părții vătămate Savcenco Constantin împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 martie 2013,

**Termenul de examinare a cauzei:**

- instanța de recurs: 07 noiembrie 2013- 05 februarie 2014;

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 11 ianuarie 2013 (*11 ianuarie 2012*), s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Golubenco Alexandru, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii.

**2.** În temeiul art. 299<sup>1</sup> Cod de procedură penală, ordonanța respectivă a fost contestată procurorului municipiului Chișinău de către avocatul Vitalie Caldîba în numele reprezentantului părții vătămate Savcenco Constantin, prin care a solicitat anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale.

**3.** Prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 29 ianuarie 2013 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea avocatului Vitalie Caldîba.

**4.** În temeiul art. 313 Cod de procedură penală, avocatul Vitalie Caldîba în numele reprezentantului părții vătămate Savcenco Constantin, s-a adresat judecătorului de instrucție cu plîngere, prin care a solicitat anularea ordonanțelor procurorului Victor Plugaru din 11 ianuarie 2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui Golubenco Alexandru Tudor și a procurorului Vladimir Lupu, din 29 ianuarie 2013, invocînd că organul de urmărire penală nu a efectuat nici o acțiune procesuală și nu a întreprins măsurile necesare pentru identificarea persoanelor implicate în cazul dat.

**5.** Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 martie 2013, a fost respinsă plîngerea avocatului Vitalie Caldîba, ca fiind neîntemeiată.

**5.1.** Judecătorul de instrucție și-a argumentat soluția prin aceea că, careva încălcări

ale legislației procesual penale nu au fost stabilite, în special s-a dispus pornirea urmăririi penale pe cazul dat cu examinarea tuturor versiunilor obiectiv posibile care determină direcția activității probatoare, au fost audiate toate persoanele ce posed informație pe cazul dat, au fost stabilite și cercetate toate circumstanțele cazului cu valoare juridică și a probelor pertinente, părților interesate le-a fost expediată copia ordonanței de clasare a cauzei penale, iar organul de urmărire penală a efectuat o analiză completă a situației de fapt și de drept în raport cu probele acumulate.

Mai mult ca atât, judecătorul în argumentarea soluției soluției invocă se referă și la Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție „ *Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale nr.7 din 04 iulie 2005*” *Buletinul Curții Supreme de Justiție, 2005*”, indicînd, fapte noi constituie date despre circumstanțe de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu putea fi cunoscută la acea dată. Noi trebuie să fie probe administrate în cadrul cercetării altor cauze și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă. Faptele recent stabilite sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscînd un fapt sau o împrejurare ce-i era favorabilă a preferat să păstreze tăcerea, nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări au putu fi descoperite la acel moment.

Se concluzionează, de către judecător, că în plîngerea depusă, avocatul nu a invocat cauze ce nu au existat, circumstanțe care au dispărut pe care se întemeiază clasarea cauzei penale, cît și fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale ar fi afectat ordonanța contestată.

Instanța de judecată a constatat că plîngerea contravine prevederilor art. 22 al.2 Cod de procedură penală, art.7 al.2 Cod penal și art. 7 al C.E. D. O., privind dreptul de a nu fi urmărit de către organul de urmărire penală de mai multe ori.

Astfel, instanța de judecată a reținut că corect procurorul a ajuns la concluzia că pe cazul dat nu sunt elementele infracțiunii în acțiunile lui Golubenco Alexandru.

**6. Încheierea menționată a devenit irevocabilă la data pronunțării.**

**6.1. Încheierea nominalizată este atacată cu recurs în anulare de către avocatul N. Pruteanu în numele reprezentantului părții vătămate Savenco Constantin, prin care se solicită casarea acesteia cu remiterea materialelor spre examinare, pe motiv că este ilegală, întrucît partea motivată a sa nu rezistă criticii, la baza încheierii fiind puse acte afectate de un viciu fundamental, făcînd referire la la art. 287 al.4 Cod de procedură penală. Cercetarea a fost efectuată într-un mod vădit unilateral și superficial invocînd următoarele argumente:**

- Ordonanța de clasare din data de 11ianuarie 2013 se bazează, în mare parte, pe declarațiile bănuितului Golobenco Al., a martorului Golubenco Cristina, soția bănuितului, și a martorului Dabija Viorel.

- Raportul privind consemnarea rezultatelor urmăririi penale seamănă cu o pledoarie a avocatului, decît cu un act întocmit de către organele urmăririi penale.

- La efectuarea expertizei autotehnice, prin raportul de expertiză autotehnică nr.633 din 26 decembrie 2012, practic nu s-a răspuns la întrebările adresate.

- Raportul de constatare medico-legală nr. 2136 și Raportul de expertiză medico-legală nr. 138/2136, este întocmit de același medic și nu a fost numită o expertiză în comisie, pentru a verifica circumstanțele cauzei (îndeosebi starea de ebrietate).

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

La 27 octombrie 2012 a intrat în vigoare Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

Conform art. I pct. 144) din lege, prevederile expuse în alin. (2) și (3) din art. 452 Cod de procedură penală, s-au abrogat.

Alin. (3) art. 452 Cod de procedură penală, pînă la abrogare, stipula că persoanele menționate la art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și Procurorul General și adjuncții acestuia, pot declara recurs în anulare împotriva încheierii irevocabile a judecătorului de instrucție cu privire la pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală.

Prezentul recurs este depus la 26 septembrie 2013, deci după intrarea în vigoare a Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012.

Or, la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească, - prevederi stipulate în art. 3 Cod de procedură penală, astfel legea procesual penală nu are efect ultraactiv.

Potrivit art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală încheierile judecătorului de instrucție, adoptate pe marginea examinării plîngerilor asupra ordonanțelor procurorului privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale cu reluarea urmăririi penale sînt hotărîri irevocabile.

Încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în speța examinată, nu cade sub categoria hotărîrilor irevocabile prevăzute de alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală din punctul de vedere că nu a parcurs calea apelului și a recursului, or potrivit prevederii alin. (6) art. 313 Cod de procedură penală, nici nu putea să le parcurgă, fiindcă legea nu prevede posibilitatea atacării încheierilor, adoptate în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Astfel spus, noțiunea de *“hotărîri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac”*, nu cuprinde încheierile adoptate de către judecătorul de instrucție, dar se referă la sentințele adoptate de instanțele de judecată care au parcurs căile ordinare de atac, astfel, în acest sens legiuitorul a prevăzut la alin. (2) art. 455 Cod de procedură penală, că cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă:

- denumirea instanței care **a pronunțat sentința**;
- denumirea instanței care **a adoptat decizia în apel**;
- denumirea instanței care **a adoptat decizia în recurs**.

Prin urmare, noile modificări survenite în procedura penală, permit de a conchide

că hotărârile adoptate de judecătorul de instrucție în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, privind pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și *reluarea urmăririi penale*, începând cu 27 octombrie 2012 nu mai pot fi examinate în ordinea recursului în anulare.

În urma modificărilor operate în Codul de procedura penală, precum și constatările expuse, Colegiul penal conchide că recursul în anulare urmează a fi declarat ca inadmisibil, fiindcă legea nu mai prevede o atare cale de atac.

**8.** Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul N. Pruteanu în numele reprezentantului părții vătămate Savcenco Constantin împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 martie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este adoptată și publicată la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc